

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. F.**, bývajúcej v S.J.S., zastúpenej JUDr. M. P., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **S.**, so sídlom v P., zastúpenému JUDr. M. C., advokátom so sídlom v B., **o určenie, že zostatková hodnota členského podielu tvorí predmet BSM, a o vydanie bytu alebo uloženie povinnosti vyplatiť trhovú hodnotu členského podielu**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 4 C 83/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2009 sp. zn. 15 Co 191/2009 v spojení s opravným uznesením z 18. januára 2010 sp. zn. 15 Co 191/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom v spojení s opravným uznesením potvrdil rozsudok Okresného súdu Malacky z 26. januára 2009 č.k. 4 C 83/2008-109 v napadnutom výroku, ktorým bolo určené, že členský podiel týkajúci sa trojizbového bytu č. X. na J. ulici č. X. v S. tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov P. F., zomrelého 30.11.2003, a I. F., ako aj vo výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni predmetný byt a v súvisiacom výroku o trovách prvostupňového konania. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil

a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil vadou konania spočívajúcou v prekážke už prv začatého konania, a tiež inými vadami konania ako aj nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom. Za prekážku už prv začatého konania označil dedičské konanie vedené po poručiteľovi P. F..

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať

v prekážke už prv začatého konania. Za takúto prekážku nemožno považovať dedičské konanie po poručiťovi P. F.. Na rozdiel od konania v preskúmvanej veci, ktorého predmetom bol určovací návrh a návrh na vydanie bytu, a ktoré malo charakter sporového konania, je konanie o dedičstve nesporovým konaním. Už len táto okolnosť ako aj samotný predmet dedičského konania, ktorým je prejednanie dedičstva a rozhodnutie o ňom, vylučuje možnosť totožnosti predmetu týchto konaní a teda aj totožnosti veci, a tým aj záver o prekážke začatého konania (litispendencie). Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že ak mal poručiťel v čase svojej smrti s pozostalým manželom majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, vyporiada sa tento majetok v konaní o dedičstve. Ak totiž rozhodnutie o vyporiadaní majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve závisí od skutočnosti, ktorá zostala medzi účastníkmi dedičského konania sporná, súd v konaní o dedičstve sa v zmysle § 175l ods. 2 veta tretia O.s.p. obmedzí len na zistenie jej spornosti a na sporný majetok neprihliada.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať aj jeho ďalšími námietkami týkajúcimi sa tzv. iných väd konania, resp. spochybňujúcimi správnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobkyne, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupkyne k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelne bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Rudolf Č i r č , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Daniela Pekajová